

Udfald kan faae Indflydelse paa den Sag, der skulde forhandles, henstaaer uafgjort ved en anden Ret.

§ 159.

Naar Sagen ikke udfattes, oplæses Anklagebeslutningen og Stævningen af Retskriveren, og Formanden opfordrer derefter Anklagede til at fremsætte de Indsigelser, han maatte have mod Sagens videre Fremme paa Grund af Mangler ved den foregaaende Behandling eller paa Grund af, at dens Gjenstand alt tidligere er afgjort ved en usvækket Dom, eller mod Rettens Kompetence — dog at det ikke er nogen gyldig Indsigelse, at Sagen henhører under Underrettens Paakjendelse — eller mod Dommerne eller mod Rævningslisten i dens Helhed.

Overanklageren kan fremsætte Indsigelse imod at Sagen for Tiden fremmes, naar den Anklagede har bevirket et Vidnes Udeblivelse eller har undladt at gjøre behørig Anmeldelse om de Bevisligheder, han agter at fremkomme med.

Angaaende disse Indsigelser tager Retten Beslutning, forinden Sagen gaaer videre, efterat Overanklageren og den Anklagede have haft Leilighed til at yttre sig.

§ 160.

Er Intet til Hinder for Sagens Fremme, spørger Formanden den Anklagede om hans Navn, Stand og Stilling og hvad der iøvrigt er fornødent for at paavise, at han er den i Anklagebeslutningen betegnede Person, og derefter, om han tilstaaer at være skyldig i den Brøde, som ved Anklagebeslutningen lægges ham til Last.

§ 161.

Tilstaaer den Anklagede at være skyldig, og han derhos paa nærmere Tilspørgsel af Formanden angaaende Forbrydelsen og de med samme forbundne Omstændigheder afgiver en Forklaring, om hvis Rigtighed, der ikke findes Grund til at nære Tvivl, have Dommerne, efter at Anklageren og den Forurettede, der har paastaet sig Erstatning tilkjendt, saavel som den Anklagede og

hans Forsvarer have haft Leilighed til at udtale sig, uden Rævnings Medvirkning at afsige Dom; dog skal Sagen forelægges Rævningerne, naar der opstaaer Spørgsmaal, om saadanne Omstændigheder ere tilstede, som i det givne Tilfælde maatte kunne udelukke Straffskylden eller bevirke Valget af en lavere end den lovbestede Straf. Ligeledes skal Sagen forelægges for Rævningerne, naar Spørgsmaalet ikke blot dreier sig om Anklagede er den Skyldige eller ikke, men om selve Forbrydelsen er begaaet.

Naar en Sag i Henhold til ovennævnte Bestemmelser forelægges for Rævningerne, maa Tilspørgslen, ifølge denne og foregaaende Paragraf paany finde Sted i Rævningeretten.

§ 162.

Formanden adspørger de tilstedevarende Rævninger, om nogen af dem, enten paa Grund af hans Forhold til den forestaaende Sag eller af anden Aarsag begjærer at fritages for at gjøre Tjeneste som Rævning. De Begjæringer, som i saa Henseende fremsættes, afgjøres af Retten.

§ 163.

Formanden lader derefter ved Lodtrækning udtage Navnene paa 12 Rævninger, som skulde kjende i Sagen. Lodtrækningen foregaaer saaledes, at Sedler, hvorpaa Rævningernes Navne findes, nedlægges i en Urne. Af denne udbrager Rettens Formand en Seddel ad Gangen, som lydeligt oplæses. Overanklageren og Anklagede have strax at fremsætte deres Indsigelser, og anvende deres Forkastelsesret, forinden Lodtrækningen fortsættes. Naar det nødvendige Antal uforkastede Rævninger er fremkommet, ophører Lodtrækningen.

§ 164.

Den Anklagede og Overanklageren kunne fremsætte en af Grunde ledsaget Indsigelse mod den enkelte Rævning.

Som grundet Indsigelse ansees:

- 1) At en Rævning mangler de Egenstaber, der udkraves.
- 2) At han er beslagt eller besvogret med Anklageren, den Anklagede eller den For-